

Can Xinxa

Cabrils

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Polígon industrial La Baileta
Emplaçament A prop de la ctra. que va a Òrrius, després de la collada a l'esquerra del torrent, anant Argentona.

Coordenades:

Latitud: 41.5353
Longitud: 2.36394
UTM Est (X): 446941
UTM Nord (Y): 4598378

Classificació

Número de fitxa 08030 - 41
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: No s'hi viu.
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla General d'Ordenació urbanística
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 32903DF4978N
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 16/09/2005 - 02:00

Descripció

Masia del grup I de Bonet Garí, consta de planta baixa i pis, sostre de teulada a doble vessant i carener perpendicular a la façana principal. Formada per dos cossos paral·lels a la façana.

El portal rodó és d'arc de maons de 30 cm amb els muntants de carreus de granit. El primer cos, el més antic té el portal i l'entrada amb l'escala del pis a la dreta. La cuina té el faldar a l'angle esquerre i el forn de pa a continuació.

Observacions:

S'hi conserven elements de molí provinents dels molins que existeixen pels voltants i pedres recollides d'un molí de Palafolls, enderrocat.

Història

En el Museu Arxiu de Vilassar de Dalt hi ha una màquina de fer moneda falsa recuperada d'aquesta casa. Pau Ubach ens explica com es va fer aquesta troballa: "en un marge de prop de la casa de Can Xinxà ... Va haver-hi una esllavissada i aparegué un forat en el marge. En engrandir-lo, va deixar veure l'entrada d'una mina. Al final de tot hi havia una petita placeta, i en un costat una intacta màquina de moneda falsa. Al damunt de la bancada encara hi havia tires, monedes i retalls. I en el capçal un llum d'oli, una espècie de peu de rei de fusta per a prendre mides i una clau fixa". El descobridor fou Serafí Planes, antic propietari de Can Xinxà, que en feu donació al Museu de Vilassar de Dalt.

A la masia hi havia un hipogeu que es va colrar de terra.

Abans dels actuals propietaris, que la compraren l'any 1972, eren els de La Llobera i abans en Marcelino i la Margarita Cuquet.

Bibliografia

BONET GARÍ, Lluís (1983). Les masies del Maresme. Estudi de les masies, elements defensius, ermites i molins. Editorial Montblanc- Martín, CEC. Barcelona. UBACH, Pau (1994). Memòries etno arqueològiques. Vilassar de Dalt, 1934-1993. 6.000 anys d'història en el Maresme. Col·lecció El Montalt, núm. 18. L'Aixernador edicions. Argentona.

